

"Ons bedrijf blinkt uit dankzij de loyaliteit en motivatie van onze mensen."

HOGESLAG-OLST

BERTUS FOBERS 50 JAAR IN DIENST!

Het liefst zou hij er nog 50 jaar aan vastplakken, de nu 66-jarige Bertus Fobers kan en wil niet stoppen met werken. Ondanks zijn pensioengerechtigde leeftijd komt hij nog elke dag fluitend vanuit Apeldoorn naar Olst om bij zijn eerste en enige werkgever aan de slag te gaan. En Hogeslag, de werkgever van Fobers, wil hem evenmin kwijt. „Zijn kennis en ervaring zijn goud voor ons. Wij zetten juist onze 60+ medewerkers in als mentoren voor de jonge, startende medewerkers.”

Fobers, geboren op de grens van Olst en Wijhe, sleet zijn lagere school tijd op de Boerhaar. Na de lagere school ging hij naar de lagere landbouwschool, maar het leren trok hem niets. Hij hielp zijn vader op de boerderij. Die vond echter dat de jonge Fobers aan het werk moest: “voor mijn 16e zei mijn vader.” Want ja de boerderij was te klein om de 7 monden van het gezin te voeden. Naast de ouders en 2 zusjes woonden opa en oma ook op de boerderij. Het bedrijf van Hogeslag stond toen nog op Den Nul en ze konden daar handen genoeg gebruiken. „Ik weet nog wat er in mijn eerste loonzakje zat, 50 gulden en dat was teveel. We hadden 40 afgesproken. En, omdat het een test kon zijn of ik wel eerlijk was, ben ik teruggegaan. De reactie was dat ik het wel verdiend zou hebben en voortaan kreeg ik altijd die 50 gulden in het zakje.”

Het proces van het slachten is een stapsgewijs proces en Fobers heeft alle onderdelen daarvan doorlopen. „De eerste keer dat ik de knal hoorde toen een koe werd doodgeschoten.... Ik zat tegen het plafond van de schrik. De terugslag geef heel veel geluid. Aan de andere kant, ik ben ook doodmaker geweest. Het is juist de kunst om de koe zo rustig mogelijk te houden en te krijgen. Anders ontstaat er stress en dat proef en zie je in het vlees. Het kwam wel van pas dat ik

van een boerderij kwam, ik liep altijd tussen de koeien. Als 6-jarig jongetje kreeg je een dubbeltje als je hielp met melken. En de eerste keer slachten... ja, dat mocht je op een noodslachtkoe proberen.” Momenteel is de jubilaris kwaliteitscontroleur, de laatste stap van het slachtproces. Hij selecteert het vlees voor Hogeslag. Daarnaast begeleidt hij jonge jongens die het vak willen leren. Fobers: „Dat is wel echt veranderd. Ik heb er jaren overgedaan voordat ik kwaliteitscontroleur werd. Tegenwoordig wordt dit leerproces veel sneller doorlopen.” „Dat is ook zijn kracht, zijn kennis.” neemt Rudi Holleboom over. Deze laatste is een van de 3 directieleden van Hogeslag. „Fobers heeft nog ruim de tijd gehad om te leren en ervaring op te doen. Hij draagt zijn kennis nu over en dat gaat hem goed af. Zo'n kracht willen we ook graag behouden.”

Voor Fobers was in die 50 jaar de grootste verandering dat Hogeslag stopte met het zelf slachten. „Eerst was je bij het hele proces betrokken en nu nog maar een deel. Het maakt ook dat het individueler is geworden. Als we vroeger met zijn allen bezig waren, dan hielp je elkaar ook als het nodig was.” Holleboom „Dat is tegenwoordig ook minder mogelijk. Het hele verwerkingsproces is veel meer fabrieksmatig geworden. Dat moet ook wel. We hebben met heel veel kwaliteits- en hygiëne-eisen te maken. Als buitenstaander even de fabriek in lopen is er niet meer bij. Toch is het nog steeds een prachtig vak, een echt ambacht. En lichamelijk veel minder zwaar dan vroeger.” „Klopt,” zegt Fobers. „Vroeger lagen de koeien

gewoon op de grond, stond je erover heen gebukt. Ook dit is echt anders geworden. Voor ruggen een hele verbetering.”

Als je Fobers op de man af vraagt wat er in die jaren niet veranderd is, krijg je een duidelijk antwoord: het menselijke gezicht van de familie Hogeslag. Als voorbeelden noemt hij het krijgen van een bedrijfswoning op Den Nul toen hij ging trouwen, de betrokkenheid bij het lief en leed van hun medewerkers. „Het is een hechte club mensen.” Plagend wordt Fobers “opa” genoemd, hij voedt zijn “jongens” streng, maar met gevoel voor humor op. „Plezier in je werk is heel belangrijk, maar als er wat is, wordt daar, ook door de familie Hogeslag, serieus mee omgegaan. En eerlijk, als ik moest kiezen... ik zou het zo weer doen. Weer het vak in, weer bij Hogeslag. Met pensioen? Wat moet ik thuis doen? Laat mij maar met veel plezier naar mijn werk gaan. Ik geniet nog dagelijks.” En Holleboom? Hij hoort het met veel genoegen aan: „Zolang Bertus wil, is hij hier van harte welkom!”

'Onze mensen zijn onze belangrijkste pijler.'

Werving en selectie personeel

Er wordt altijd ruimte gemaakt voor jonge nieuwkomers die opgeleid willen worden tot uitbener, kanter en/of verpakker.

Zou je willen solliciteren? Stuur dan een mail aan HRM@hogeslagolst.nl.